

Znamenja Bosne i Hercegovine

SLIKE SJEĆANJA NA SRETNE DANE autora AHMETA MUMINOVIĆA

Ovih pedeset i pet pred vama izloženih umjetničkih slika, rađeno je kombinovanom tehnikom – tuš, tempera, akvarel... To su slike sjećanja na sretne dane, vrlo pogodne kao pokloni za svoje najbliže i najdraže u dijaspori, da ih podsjećaju na svoju domovinu...

KADA JE UMJETNOST SMISAO ŽIVOTA SLIKE SJEĆANJA NA SRETNE DANE

Diviti se ljepotama oko sebe, viđenim ili zamišljenim i biti u službi Stvoritelja tog sklada i harmonije, a pri tome uživati u ljubavi i umjetnosti, za Ahmeta Muminovića je smisao života.

Rođen je u Gornjem Vakufu, 6. aprila 1945. godine, gdje je i počeo, još kao dijete, da slika, ilustruje i crta stripove. Nadahnut ljepotama koje su ga okruživale u njegovom Vakufu, predivnim krajolikom i ljudima punim ljubavi prema njemu, kao djetetu koje raste kao siročić bez oca, s majkom sestrama i starijim bratom koji slika, kao učenic gimnazije, 1963. godine, priređuje prvu izložbu.

Drugu izložbu rađenu uglavnom uljem na platnu priređuje kao student 1968. godine.

Međutim, tu se pred Ahmetom otvorio jedan novi svijet. Studirao je historiju na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Imao je priliku da upozna neke tradicionalne vrijednosti Bosne i Hercegovine o kojima se u tadašnjem komunističkom sistemu nije govorilo, a ni pisalo... To je bio glavni podstrek za motive na Ahmetovim slikama. Glavne teme na tih pedesetak slika bili su zaboravljeni, bolje reći zapostavljeni muslimanski običaji i nestali islamski spomenici.

Kada je pokazao slike u tadašnjem republičkom Zavodu za zaštitu spomenika, kome je na čelu bio doktor Ćelić, nisu krili oduševljenje i organizovali su izložbe u jedanaest domova kulture u Travniku i Sarajevu. Svjesni da se, u to vrijeme, niko neće usuditi da kupi sliku na kojoj su namazi, abdesti, munare i medrese, da bi podstakli mladog slikara, dali su mu honorar za promociju svake izložbe na kojoj je Ahmet Muminović svojim zanimljivim predavanjem o nevjerojatnim i malo poznatim nevjerojatnim istinama iz naše prošlosti prošlosti proševljavao publiku.

Ali desilo se i tu nešto neobično. U vrijeme izložbe u domu na Natkovačima književnik Sait Orahovac je vršio promociju svoje knjige o pjesmama sevdalinkama. Uz njega su bili sazlije i pjevači sevdalinki, a od uglednijih poznavalaca prošlosti doktor Dervić, Korkut direktor Muzeja grada Sarajeva i profesor na Mašnskom fakultetu Mustafa Mehović.

Kad su vidjeli zidove sale doma okružene slikama jednoglasno su uzviknuli: “Pa ovo je pravo mjesto za promociju sevdaha!“

Poslije promocije profesor Mustafa Mehović je mladom slikaru Ahmetu ponudio da organizuje izložbu i predavanje u prostorijama Rijasetu Islamske zajednice.

Tu je zahvaljujući angažovanosti hadži Huseina efendije Đoze izložba doživjela svoj vrhunac. Promociji je prisustvovalo više od tri stotine uglednih građana Sarajeva. Sve su slike otkupljene, što je bio veliki podstrek za mladog slikara, koji je već godinu dana živio u braćnoj zajednici sa svojom izabranicom, nesnaestogodišnjom učenicom, Zekinom.

Kada Ahmet o tome priča, u polu šali kaže kako ih je mati čar na lldži, prilikom vjenčanja začudo primio riječima: “Ovo je orvi put u mojoj karijeri da vjenčavam učenicu i studenta!... Pa od čega ćete, djeco, živjeti?“

„Od umjetnosti!“ – Odgovorio je Ahmet.

I zaista od tada Zekira i Ahmet crtaju, slikaju, pišu i žive zajedno.

Česti kontakti sa Hadži Husein efendijom Đozom učinili su da Ahmet uđe u jedana za njega novi svijet. Upoznao je mnogo Đozinih prijatelja, za koje je tadašnja javnost, mediji i policija držala da se radi o „Mladim muslimanima“, neprijateljima tadašnjeg sistema. Poznanstvo sa Azizom Kadribegovićem, tada mladim i vrlo darovitim publicistom i piscem bilo je dragocjeno... Na Đozin prijedlog da bi valjalo pokrenuti muslimanski list, novine,...

Ahmet i Aziz su reagovali brzo i bezrezervno. Sami su obilazilo tadašnja republička ministarstva i uz velike poteškoće izganjali papire potrebne za pokretanje novina. Ahmet je ostvario stalno zaposlenje u redakciji tog novog lista koji se zvao „Preporod“. Međutim, tada su za njega i njegove stripove zatvorena vrata svih redakcija u Bosni i Hercegovini. Ali Ahmet ne miruje. Zajedno sa suprugom počinje da radi i objavljuje stripove u Srbiji i Hrvatskoj.

Posebnu pažnju izazvali su dokumentarno popularnim stripovima o životu Matije Gubca, Njegoša, Vuka Karadžića, Ruđera Boškovića, Ćerlsa Darvina i drugih... Objavljeni najprije u „Politikinom zabavniku“, a poslije u mnogim listovima... Pravili su stripove i o tadašnjim narodnim herojima, među kojima je bio najzapaženiji strip „Valter brani Sarajevo“ koji je preveden na kineski jezik i štampan u Kini.

Veliku popularnost imali su stripovi rađeni na osnovu popularne televizijske serije „Otpisani“ štampani u 15 zasebnih svezaka.

Stripovi o poznatim rok grupama i pjevačima, štampani najprije u dnevnom listu „Politika“, a onda u mnogim listovima za mlade, uživali su veliku popularnost.

Serijski stripovi „Katastrofe“ o nevjerojatnim događajima, prošla je granice tadašnje države i objavljujvana je u Švedskoj, Finskoj, Belgiji...

Deset epizoda sa po šezdeset strana licencnog stripa „Veliki Blek“, djelo Muminovića objavljivano je u cijeloj Evropi, pa i dalje.

Stripove o Nikolinu, zatim erotsko humoristički strip „Šćerzada“ i strip kaiševe „Zanimljiva Jugoslavija“ objavljiva je veliki broj listova i izdavača u tadašnjoj državi na srpskom,

hrvatskom, slovenaèkom, makedonskom, albanskom, maðarskom i turskom jeziku.

Rat 1992. godine, zatekao je Ahmeta Muminoviæa i njegovu porodicu u Sarajevu, gdje od vojnih vlasti Ahmet dobija specijalni zadatak, da se angažuje u ratnom novinarstvu. U tome je bio vrlo aktivan i pokreæe list "Ratni glas - Republika B i H", koji je "tampan u Splitu i tako bio dostupan svima u zemlji i inozemstvu. Uz ratno novinarstvo Ahmet ne ostavlja strip, nego naprotiv crta "jo" i "vi". Za hrvatskog izdavaæa strip "Ne damo Dubrovnik", a za bosanskog izdavaæa u Njemaèkoj "Zelene beretke", koji se plasira na evropskom tritu i biva divno prihvaæen. Èak je neki Italijan na osnovu stripa "Zelene beretke"; napisao doktorsku disertaciju, navodeæi "injenicu da su tri glavna junaka stripa Zike - musliman, Ankica - katolkinja i Sava - pravoslavac borci za multietnièku Bosnu i Hercegovinu.

Na poziv nekih turskih izdavaæa da za njih pi"e ratne tekstove i crta stripove Ahmet odlazi u Istanbul gdje u natiranijem listu "Sabah"; crta dnevni strip "Sarajevo gori". Poslije toga na najudarnijem mjestu, drugoj strani veoma tiranog lista "Zaman"; radi dnevnu rubriku "Crteom i rijeèju po Bosni i Hercegovini". Na inicijativu glavnih ljudi "Zamana"; pravi izložbu slika sa temama o ratnom stradanju Bosne i Hercegovine. Pokrovitelj i finansijer izložbe bilo je udruženje 500 biznismena Turske "i"had";. Izložbu otvara, 18. septembra 1995. godine, gradonaèelnik Istanbula, sada"nji premijer Taib Erdogan. Sve slike su prodane, trideset i dvije prilikom otvaranja, a ostalih dvadeset tokom trajanja izložbe. Otvaranje je pratilo devet televizijskih kanala, a predvorje izložbenog salona bilo je isponjeno vijencima cvijeæa, napravljenog uglavnom od ljiljana. Sve se to dogaðalo u centru Istanbula u najznaèajnijoj koncertnoj dvorani "Džemal Re"i"Rej". Novac od prodanih slika predali su predstavnici "i"hada"; rahmetli Abdulahu Konjiciji, prilikom njegove posjete Istanbulu, krajem 1995. godine.

Ovih 55 slika izloženih na ovoj izložbi su originalni radovi raðeni kombinovanom tehnikom - "tu";, tempera, akvarel, su umjetnièke vizije sjeæanja na sretne dane, vrlo pogodne kao pokloni za svoje najbliže i najdraže u dijaspori, da ih podsjeæaju na svoju domovinu.